

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum VI. Quia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

SUMMARIUM.

1. *Temerè se transferre non potest Monachus ex uno in aliud monasterium, sive ejusdem, sive diversi Ordinis hoc sit.*
2. *Quando censeatur temerè se transferre?*
3. *Talem autem professum, qui temerè ad aliud monasterium transiit, repetere potest Prælati.*
4. *Utrum talem, si penitentiâ ductus redeat, recipere teneatur Prælati?*

NOTandum primò. Monachus ex monasterio suo non potest se temerè in aliud monasterium, seu ejusdem, seu diversi Ordinis, transferre. Rationem dat *And. hic. n. 14. Abb. n. 8.* quia per talem transitum violatur votum substantiale professionis, quæ est obedientia erga Superiorem, Priorem, Prælatum; promittit enim Monachus loci stabilitatem, uti constat *ex c. sicut 13. de jurejurando. c. statimus. cau. 19. q. 3.*

2. Temerè autem se transferre dicitur Religiosus, si non zelo melioris boni, sed ex levitate, aut passione transeat, vel licentiâ non petita, aut petita quidem, sed non obtenta, in casibus, in quibus non tantum peti, sed & obtineri debet: qua de re dicitur *in c. non est 7. & c. licet 18. hoc. tit.* Vide *Sanchez lib. 6. Moralium c. 7.*

Notandum secundò. Prælati Ordinis professum temerè ad alium Ordinem, aliudve Monasterium transeuntem, repetere, & revocare potest, ita etiam habetur *in cit. c. statimus. c. ad nostram 8. hoc. tit. c. Monachum causâ 20. q. 4.* nam monachus personaliter obligatus est monasterio suo, sicut servus domino suo, & uxor viro suo *c. ad nostram 8. h. t. c. non est 11. de spons. & sicuti filius patri suo, in cujus potestate est. L. 1. ff. de liberis exhibendis.* tales autem personæ repeti, & vind cari possunt adjectâ causâ, *Leg. 1. ff. de jurejur. ubi Glossa v. vindicare, & explicat Sanchez cit. c. 7. n. 79.*

Quæres. Num Abbas monachum temerè transeuntem ad aliud monasterium, aliudve Ordinem, si eum peniteat, & redire velit, recipere teneatur. Haec quæstionem disputat hîc *Innoc.* in utramque partem; videtur enim negandum, quia juri, & titulo monachi sponte renuntiavit. *argu. c. quod in dubijs 8. de renunt.* Sed contrarium est dicendum cum *And. hic. n. 73.* & alijs apud *Suarez l. c. n. 104.* quia monachus, & quilibet professus juri suo renunciare non potest, cum veluti spirituale indissolubile matrimonium per traditionem personæ suæ contraxerit, uti tradit *Gloss. in c. 4. v. materia de divorijs.* Et docui *in disp. de restitutione spoliatorum assert. 29. & 30.* Ad *c. quod in dubijs* resp. ibi non esse sermonem de jure, & titulo monachali, sed de beneficijs, maxime sæcularibus.

Porro, quæ hîc de monachis dicta sunt, pari ratione in Canonicis sæcularibus locum habere bene monet *hic And. n. 5.* Aliud hîc adjicitur de proprio non habendo: qua de re dicitur *in tit. de statu monachorum.*

CAPITULUM VI.

Quia.

PARAPHRASIS.

Ubi dura est Religio, requiritur in proficiente plena pubertas,

SUMMARIUM.

Qua ætas requiratur ad profitendum in Religionibus valde asperis, de jure communi antiquo &c.

NOTandum. In quibus Religionibus vita valde aspera est, expedit, adolescentem non admitti ad professionem, nisi in plena pubertate, quæ anno 18, contingit. *L. ad rogato 4. ff. de adoptionibus.* Quare in statutis Ordinis Minimorum, seu S. Francisçi de Paula, decernitur, neminem ad-

Ccc 3

mit-

mittendum ad professionem esse, nisi annum 18. attigerit.

Dixi autem, expedire, (saltem ex consideratione, quod adolentes ante eam aetatem ad vitæ asperitates perferendas non satis idonei censentur. Interim aliæ rationes sunt, ob quas absolutè loquendo, magis expedit ante eam aetatem admitti, si corporis viribus polleant: quare Trident. *Sess. 25. c. 15. de regularibus* pro omnibus Religionibus 16. completorum annorum aetatem sufficere significat, & ideo huic constitutioni Minores, & Prædicatores se conformant apud *Sylv. v. Religio 3. q. 2.*

CAPITVLVM VII.

Non est

PARAPHRASIS.

Alexander III. mandat Archiepiscopis, & alijs Prælati per Galliam, ut monachos, & conversos Ordinis Cisterciensis, sine licentia suorum Abbatum per Episcopatus recipi non permittant; quod si aliqui sine Abbatum suorum licentia à monasterio exire præsumpserint, & post monitionem non celeriter redierint, ipsos ad reditum compellant.

SUMMARIUM.

1. Qui profitentur in monasterio aliquo monachi, sunt astricti suo monasterio, & Abbati.
 2. Quis Superior dare possit licentiam transeundi ad aliud monasterium?
 3. Et quidem, si transire velit ad aliud strictioris Ordinis?
 4. Vel si transire velit ad aliud aequè strictum?
 5. Vel denique, si transire velit ad aliud laxioris disciplinae, & regulae?
- N**otandum, Monachi, & conversi, qui professionem edunt, sunt astricti monasterio, & Abbati, ut sine ejus licentia

abire non possint, aut si abierint, ab Abbate revocari queant, implorato etiam auxilio prælatorum, in quorum diocesi monentur. Ita *Innoc. Ioann. Anst. Abbas, & c. 1. q. 1. & habetur inc. Abbat 16. c. 8. q. 1. q. 1. fuerint pervagati, ubi inventi fuerint, auxilio Episcopi, tanquam fugaces, custodia revocentur.*

Et hæc valdè strictè *Innoc. hic* quod neque ad hospitium suscipi debent, sed hoc non est secundum sententiam Capituli nostri, ut *Hosienfis & Abbas n. 5. monentur*, quando dicitur, quod celeriter redire ad monasterium debeant, quo loquendo cavendo cavetur, ne moram trahant.

Et hinc prohibetur primò, Ne Prælati quicumque tales suscipiant ad permittendum, seu diu morandum, absque licentia secundum boni arbitrium viri, qui habitant *Barbosan. 3. Secundò. Ne talibus beneficium saculare conferatur c. 1. & 2. ab 158. & tradit hic Abb. n. 5. & int. super n. 1. hoc tit.*

Quæritur, quis Superior ad aliam Religionem aliudve monasterium transeundi licentiam dare possit? Resp. & dico, si quis transire velit ad Religionem, aut monasterium strictioris observationis ex rebus bonis, aliud non requiritur, nisi, ut ab Ordine Prælato licentiam petat, qui eam designare potest. Et docet *c. licet 13. de mon. Sylv. verbo Religio 4. q. 3. Sanchez 1. 1. moral. c. 7. Quod si Religiosus transeundi licentia non petita, bonum regulæ obedientiæ contemnere censetur, & licentia revocari potest professus, teste *Glossa fleximus 12. v. curam, de arate & quibusdam c. Sanchez n. 94. Verum Capitulum licentiam non requiritur, ut docet *Glossa in c. cum singula 12. §. prohibemus v. Canon. in prabendis in 6. Francus ibidem 26. cum Religiosus jus habeat transeundi ad strictiorem Religionem, eò quod professionis votum non violat, sed in melius convertitur. Sed neque Episcopi licentiam petere est necessarium, tamen monasterium exire non licet, sicuti ex probabiliore docet *hic****